

• صياد (پيو و پرسش
• قصه ریخا و چادرولم

• استرات نر . ۱۳۵۴ . صفحه ۱۵

ریکا و جادوگر

روزی بود و روزگاری بود :

در دیواری از کشور ایران باستان حادثه‌ای اتفاق افتاد. دیوار

سرسیز مازندران کرفتار یک جادوگر شده بود. جادوگر که عجوزه

پیر و بد جنسی بود در آن دیوار سرسیز در دل جنگلهای ابیوه برای خودش مکانی شیطانی درست کرده بود و به کمک حیوانات و وحوش زندگی را به مردم سخت کرده بود. گرازها و خوکها بدفرمان او مزارع را زیر رو می‌کردند.

گرگها، شغالها و روباه‌ها بد لانه‌های مرغان و گله‌های

گوسفندان حمله می‌کردند.

بیرها و پلنگان و خرس‌ها جنگل را فرق کرده بودند و مردم

گفت:

- ای پیر خردمند، من تمام این دیار را زیر پانه‌ام و در آخرین مرحله بتوودست یافتم. خواهش می‌کنم بمن نکاتی از علم بیاموز تا این عجوزه را از پای درآورم.

پیر تبسمی کرد و گفت:

- فرزندم در این راه زحمت بسیار باید تحمل کنی، رنج و مشقت بکشی، خواب نباید به چشم‌بود، گرسنگی و تشنگی را باید تحمل کنی، پیاده روی‌ها باید بکنی و سپس هنگامی که از هزار طلس گذشتی باید طلس هزار و یکمی را هم در هم بشکنی و به اعماق دریا بروی و در علم را از صدفی که در اعماق دریاست بدست بیاوری و آن را بدست مردم دیار مازندران برسانی. آنگاه پیر عجوزه شکست خواهد خورد و تمامی طلس‌های اوبی اثر خواهد بود. بدین طریق او خاکستر می‌شود و از بین می‌زود و تمام حیوانات و حوش تسلیم شما می‌گردد.

جوان گفت:

- سو گند بادمی کنم تا در گرانبه را بدست هر دم نرسانم دمی داشت نشینم.

از آن پس ریکا شر و روز به تحصیل علم پرداخت. کیمیا گری، علم انسانی، درس قهرمانی و دیگر فنون را بیاد گرفت. او برای اینکه شبهه نخواهد هر بار قسمتی از بدنش را می‌برید و روی زخمش نمک

از فرس به جنگل نمی‌رفتند. اژدهای هر از سربه فرمان عجوزه جادوگر چشمدهارا غصب کرده بود.

در دریا و رودخانه‌ها ماهیان آدمخوار و مارهای بزرگ و خطرناک شناگران، صیادان و قایق رانان را از بین می‌برند. عجوزه پیر قدرت جادوئی عجیبی داشت و همه از او می‌ترسیدند. مردم دسته دسته‌ای و تسلیم می‌شدند. خوشی و خرمی دیار سرسبز مازندران به اندوه و ناراحتی گرائد.

پیر عجوزه هر روز جوانی را می‌خورد و علاوه بر یک جوان، یک گاو و سه گوسفند و یک پاتیل شیر و مقداری زیاد هم کلوچه مغز دارد می‌خورد. جوانان زیادی سعی کردن که عجوزه جادوگر را از بین بینند اما همسکی شکست خورند. اما ریکانو جوان مازندرانی پس از مدت‌ها باین نتیجه رسید که برای از بین بردن جادوگری که هزار و یک فن جادوگری بلد است باید علم آموخت. اما سپس با خودش گفت:

- کجا؟ حتماً که علم آموختن زحمت و مسراحت همراه

دارد؟

از آن پس ریکا بدبیال علم آموختن تمام مازندران را زیر پا گذاشت و هر جا نکته‌ای آموخت تا اینکه یکی از روزها موقعیکه کوه البرز را می‌نگریست در ارتفاعات پر درخت کوه بلند البرز پیری را دید که مشغول عبادت بود.

ریکا با هزار زحمت خودش را به پیر مر درساند. سلام کرد و

می پاشید و بدین ترتیب تا صبح بیدار می ماند.

با تکه نافی خشک گذران می کرد و به جرعادی آب قناعت می کرد. پس از سالها رنج و مرارت از حضور استاد پیر مرخص شد و پای پیاده با بدن ریجور تمام دیار را زیر پا گذاشت. هرجا که میرسید جوانان و اطفال را علم می آموخت و آنچه که کسب کرده بود در اختیار آنان می گذاشت. تا آنجا که پس از چند سال اکثر جوانان و مردم دیار سر سبز هازندان صاحب علم و معرفت شده بودند. عجزه جادو گر که از ماجرا باخبر شده بود پیوسته در تلاش بود تا بلکه به توسط حیوانات وحشی ادرا از بین ببرد. اما ریکا آن اندازه زیر کبوتن و هوشیار بود که هر نوع حیله دشمن را خنثی می کرد.

عاقبت امر قرار به این شد که ریکا به ته دریا برود و در گرانبهای علم را برای مردم ببرد. ریکا سوار قایقی که درست کرده بود شد و به سمهای دریا رفت. امواج خشمگین که به فرمان عجوزه جادو گر به طلاطم دزآمده بودند نتوانستند ذاه براو بینندند.

ریکا وقتی بد وسط دریا رُسید لنگر انداخت. خنجر تیزی به کمر بست و نیزه بلندی بدهست گرفت ویک بطری پراز ماده سیاه رنگی به کمر بست و بد ته آب شیر جد رفت. هنوز چند مری به ته آب فرقته بود که ناگهان ماری بزرگ و قوی بظرف شیخوم برد ریکا مدتی با مادر نیز کرد تا لآخره پیروز شد و بر اهش ادامه داد.

پس از مدتی ناگهان یک ماهی عظیم با دهانی کشاد بظرف ش

هیجوم برد.

ریکا معطل نکرد و با سر نیزه شنا کنان بسمت ماهی حرکت کرد و در یک لحظه هر دو چشم ماهی را کور کرد. بدین ترتیب از دومین خطر هم نجات پیدا کرد.

در آخرین مرحله وقتی به صدف تزدیک شد متوجه حمله یک هشت پایی درشت اندام گردید. ریکا باعجله بطرف صدف رفت خنجرش را در آورد و صدف را شکافت. گوهر گرانبهای علم را از آن بیرون کشید و بسمت سطح آب روانه گشت.

هشت پا اور اتعیب می کرد و تلاشش براین بود که گوهر علم را از او برباید.

ریکا وقتی هشت پارا در نزدیکی خود دید بلا فاصله بطری پر از ماده رنگی را در آب رها کرد. بزودی فضای وسیعی از آب دریا کدر و تاریک شد.

ریکار راهش را بسلح آب ادامه داد و هشت پای بی عقل در آن تاریکی باقی ماند. سر انجام ریکا در حالی که گوهر علم را در دست داشت به خشکی رسید. زمین رآسمان از درخشش گوهر علم نورانی شده بودند.

نور گوهر بزودی هست و نیست بجادو گر حیله گر را از بین ہرد و خود جادو گر هم دید شد و به هوا رفت. مردم در پرتو نور آن

گوهر گرانبها ترقی کردند و به آسایش رسیدند و از آن زمان سعی
کردند که دیگر آن گوهر گران قدر را کم نکنند. ریکاریز
فهرمان هوش و دانش و شجاعت آن دیوار شد و اسمش سر زبان ها
افتاد.

پایان